

[Kent Kirk]

at det, der er Danmarks interesse, at få skabt større dynamik i det europæiske samarbejde, at få virkeliggjort det indre marked, at få forskningen og den teknologiske udvikling prioriteret højere og få miljøproblemerne i fokus i EF-samarbejdet, alt sammen er indeholdt i Europæisk Fælles Akt.

Den anden grund til, at det var vigtigt og betydningsfuldt for Danmark, at vi fik vedtaget Europæisk Fælles Akt, var, at vi fik en folkeafstemning og dermed en debat i Danmark, som efter min vurdering har medvirket til at afklare de problemer, vi har set i årene før omkring det danske medlemskab. Den danske befolkning fik hermed mulighed for at tage stilling til EFs udvikling og det danske medlemskab. Samtidig lykkedes det at få stoppet de kræfter i Danmark, som var ude på at grave dybe grøfter imellem dem, der var positive, og dem, der måske var knap så positive over for EF-samarbejdet. Disse kræfter blev klart underkendt ved folkeafstemningen.

Jeg mener, vi i dag kan konstatere, at folkeafstemningen har skabt en mere konstruktiv holdning her i Danmark til EF, der på lang sigt vil gavne de danske interesser i EF-samarbejdet.

Markedsudvalgets beretning af 14. november 1986 demonstrerer dette tydeligt. Der lægges nu op til et godt samarbejde mellem et stort flertal i markedsudvalget og regeringen for at sikre Danmark så stærk en indflydelse på EF-samarbejdet som overhovedet muligt.

Desværre må vi konstatere i dag, at Europæisk Fælles Akt ikke er ratificeret i alle medlemslandene endnu, og dermed er den ikke trådt i kraft her pr. 1. januar, som det var meningen.

Jeg synes, det er interessant i den sammenhæng, at Danmark, der nogle steder blev udpeget som det land, der var med til at synke tingene, var i stand til at få sin folkeafstemning overstået og var et af de lande, der var hurtigst til at ratificere Akten. Det viser igen, at selv om vi måske er langsomme, inden vi træffer den endelige beslutning, er vi, når beslutningen er truffet, parate til at føre den ud i livet i det danske samfund.

En snarlig vedtagelse og ikrafttrædelse af Akten vil måske ske lige før Danmark skal overtage formandskabet her pr. 1. juli 1987. Dermed vil vi få rig lejlighed til og mulighed

for at vise, at vi har en positiv holdning til gennemførelsen af de ting, der ligger i Akten: det indre marked etc.

Men selvfølgelig vil det også stille store krav til Danmark. Det vil stille store krav til os i Folketinget om, at vi er parate til at give regeringen den opbakning, der skal til, for at vi så hurtigt som muligt kan få gennemført tingene i Akten.

Der er mange tunge problemer, der skal tages stilling til i den nærmeste fremtid. Bl.a. står vi med det problem, at EFs finansindtægter ikke er store nok til at dække de forpligtelser, vi har i EF. Kommissionen har fremsat et forslag til en finansreform, og dette forslag vil inden for det næste halve år komme til nærmere behandling.

Vi har altid i Det Konservative Folkeparti fundet, at det at gå væk fra finansbidraget direkte til EF, som vi gjorde det i 1975, og over til at bruge momsens som grundlag for indtægterne var en rigtig idé og en rigtig beslutning dengang. De efterfølgende år har også vist, at man på alle områder har forsøgt at sikre, at det, som skal være indtægtskilden, momsens, er ensartet i medlemslandene, så man har et ensartet beregningsgrundlag.

Nu foreslår EF-Kommissionen, at man ud over selve momsens som indtægtsgrundlag skal regne med nye finansbidrag, beregnet på baggrund af bruttonationalproduktet, den såkaldte »velstandsskat«. Jeg kan se, at der vil være mange problemer forbundet med denne ordning.

Vi finder, at Fællesskabet selvfølgelig skal udtrykke solidaritet med de svagest stillede områder. Vi erkender også, at de svagest stillede områder ikke har samme mulighed for at bidrage til de fælles politikker. Jeg tror, at det vil være bedre for Fællesskabet at fastholde det oprindelige idégrundlag og bruge momsens som indtægtsgrundlag og sikre, at solidariteten kommer til at give sig udtryk i den form, vi bruger midlerne i Fællesskabet i.

Det vil måske være en bedre idé, at vi bruger endnu flere af regionalfondens og socialfondens midler til de dårligst stillede områder, end vi har gjort i de foregående år, at vi virkelig sørger for den infrastruktur, disse områder har brug for at få støtte til, at vi sørger for, at der er midler til rådighed til det. Indtægts siden behøver ikke principielt at ændres for at vise de svagest stillede lande,